

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L.

De andre parter i sagen: Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. og Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsfor skrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 5. december 2011 — Société Geodis Calberson GE mod FranceAgriMer

(Sag C-623/11)

(2012/C 39/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Geodis Calberson GE

Sagsøgt: FranceAgriMer

Conseil d'État har anmodet Domstolen om at træffe afgørelse vedrørende spørgsmålet, om bestemmelserne i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 111/1999 af 18. januar 1999⁽¹⁾ skal fortolkes således, at de tillægger Den Europæiske Unions Domstol kompetence til at træffe afgørelse i en tvist vedrørende de betingelser, i henhold til hvilke et interventionsorgan, som er udpeget til at modtage bud, der er indgivet i en udbudsprocedure vedrørende gratis leveringer af landbrugspro-

dukter til Rusland, skal iværksætte den betaling, der skyldes tilslagsmodtageren, og på hvilke betingelser interventionsorganet skal frigive den sikkerhed for levering, der er stillet af tilslagsmodtageren til fordel for dette organ, navnlig når tvisten omhandler erstatning for tab, der skyldes fejl begået af interventionsorganet under gennemførelsen af disse transaktioner.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 111/1999 af 18.1.1999 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation (EFT L 14, s. 3).

Appel iværksat den 6. december 2011 af Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene

(Sag C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Polyelectrolyte Producers Group og SNF SAS (ved advokats K. Van Maldegem og R. Cana)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), Europa-Kommissionen og Kongeriget Nederlandene

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Kendelse afsagt af Retten i sag T-1/10 ophæves.

— Afgørelse truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), hvorefter acrylamid i henhold til artikel 59 i forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁾ om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006, annulleres.

— Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellantens annulationssøgsmål.

— Indstævnte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at Retten tilsidesatte EU-retten ved ikke at tage deres påstand om annullation af den afgørelse, der er truffet af ECHA i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, og hvorved acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning nr. 1907/2006, til følge. Appellanterne gør navnlig gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de faktiske omstændigheder og af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette førte til, at Retten begik en række retlige fejl, navnlig idet:

— Den fastslog, at en identificering af et stof som et særligt problematisk stof foretaget af ECHA's medlemsstatsudvalg i henhold til artikel 59, stk. 8, i forordning nr. 1907/2006 ikke udgør en afgørelse, som har til formål at skabe retsvirkninger over for tredjemand inden afgørelsen offentliggøres på kandidatlisten over særligt problematiske stoffer i henhold til artikel 59, stk. 10, i forordning nr. 1907/2006.

Appellanterne gør på baggrund heraf gældende, at Domstolen skal ophæve Rettens kendelse i sag T-1/10, og at den afgørelse, der er truffet af ECHA i henhold til artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, og hvorved acrylamid identificeres som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning 1907/2006, skal annulleres.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 14. december 2011 — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A. og Administración del Estado

(Sag C-640/11)

(2012/C 39/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A. og Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (¹) af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelse af nationale retsforskrifter som de i nærværende sag omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elektricitetsproduktion med et beløb svarende til værdien af de kvoter for drivhusgasemissioner, der er blevet tildelt gratis i den relevante periode?

(¹) EUT L 275, s. 32.